

vist, hvis ikke Striden indenfor de demokratiske Retninger og en urimelig Valglov havde afgjort Resultatet, det nye Flertal være skabt, som er den første Betingelse for, at der kan begynde et Genrejsningsarbejde i Europa; men Flertallet er ikke skabt ved disse Valg. Vi maa utvivlsomt med Hensyn til hele det internationale Samarbejde i de nærmeste Aar; saa længe der i de store Stater bestaar Rigsdagsmajoriteter og Regeringer af den Karakter, som det nu er Tilfældet, regne med, at det vil gaa meget, meget langsomt fremad.

Jeg skal derefter vende mig til Grænespørgsmaalet, dels saaledes som dette Spørgsmaal laa i 1920 og dels saaledes, som det ligger i Øjeblikket. Med Hensyn til Begivenhederne i 1920 foreligger der nu for Offentligheden en Del Oplysninger, men langtfra fuldstændige Oplysninger. Da Kravet om disse Oplysninger rejstes, rejstes det med en bestemt Hensigt fra konservativ Side, nemlig med den Hensigt at benytte de Oplysninger, der skulde komme, som Udgangspunkt for Angreb paa det radikale Venstre og det Ministerium, der havde Styret, den Gang Forhandlingerne foregik. Nu, da Oplysningerne delvis er fremkommet, viser det sig, at der ikke er gjort noget som helst Forsøg paa at rejse noget Angreb paa Grundlag deraf; hele den Agitation, man drev paa det Tidspunkt, har vist sig at savne selv det svageste Grundlag, og der er derfor ikke gjort noget som helst Forsøg paa nu at vende tilbage til det agitatoriske Arbejde, man den Gang udfoldede. Derimod kan det ikke nægtes, at disse Oplysninger, selv i deres ufuldkomne Form, kaster et nyt og skarpt Lys over Begivenhederne i Foraaret 1920. Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen har dvælet meget ved dette Spørgsmaal, og den højtærede Statsminister har givet Udtalelserne fra det ærede Medlem sin Tilslutning og triumferende fremvist ham som en Art Sandhedsvidne, der skulde have ført Beviset for det rimelige og forstandige i den Politik, i hvilken den højtærede Statsminister paa det Tidspunkt ogsaa var indviklet. Jeg skal derfor tillade mig at dvæle noget ved de af det ærede Medlem Hr. Holger Andersen herom fremsatte Udtalelser.

Det Maal, det ærede Medlem satte sig, var at føre Bevis for, at der i Foraaret 1920 forelaa en Mulighed for en Gennemførelse af Internationaliseringsplanen. Naar jeg gennemser hans Tale, saa finder jeg, at han har givet seks Grunde for denne Paastand; men jeg tror, at ærede Medlemmer, der med Opmærksomhed gennemlæser

Talen og lægger den ved Siden af de paa-gældende Dokumenter, vil se, at de seks Grunde i en saa forbløffende Grad er urigtige, at det næsten er uforstaaeligt, at de har kunnet fremføres.

Det ærede Medlem nævner som den første Grund, at den engelske Repræsentant i den Kommission, som behandlede dette Grænespørgsmaal, Marling, har fremsat Udtalelser om, at det var ønskeligt, at der skabtes Garantier imod Forfølgelse af de danske Mindretal i Grænseegnene Syd for den nye Grænse. Deraf drager det ærede Medlem den Slutning, at saa maatte der være et vist Udgangspunkt for en Internationaliseringspolitik. Det ærede Medlem gør ikke noget som helst Forsøg paa at tilvejebringe nogen Art af Forbindelse derimellem, og det er klart som Dagen, at det findes der heller ikke. Det, der kunde være Udgangspunkt for i Marlings Udtalelser, er Garantiaftaler med Hensyn til Behandling af Mindretallene. Men det var jo alle Partiers Standpunkt i Danmark, at man ikke ønskede saadanne Garantiaftaler, idet man forudsatte, at de maatte være af gensidig Karakter, at vi maatte binde os overfor Tyskland, lige saa godt som Tyskland maatte binde sig overfor os. Derfor udtalte den daværende Udenrigsminister Hr. Harald Scavenius sig paa den daværende Regerings Vegne den 6. Maj 1920 i sin Instruks til de danske Gesandter med den mest afgjorte Bestemthed imod en Politik, der gik ud paa at tilvejebringe saadanne Aftaler.

Dette er den første Grund, det ærede Medlem anfører. Den næste Grund, det ærede Medlem møder med, er denne, at der fra forskellige franske Embedsmænd er rettet Spørgsmaal til den danske Gesandt, Kammerherre Bernhoft, hvorefter det fremgik, at man ønskede at faa at vide, hvad Danmark mente om Ordningen i Egnene Syd for Grænsen. Deri lægger saa det ærede Medlem, at dette skulde være Udtryk for, at man var inde paa Tanken om en Internationalisering og kunde stille sig velvillig overfor den. Det ærede Medlem paastaar, at særlig Generalsekretær Paléologue skulde være af denne Opfattelse, og mener, at der i Dokumenterne skulde foreligge Vidnesbyrd derom. Den Udtalelse, det ærede Medlem sigter til, er en Udtalelse der gengives af Kammerherre Bernhoft saaledes, at „den franske Regering var villig til at undersøge den“ — Tanken om Internationalisering — „velvilligt, men den var